

Τὸ Δελτίον δίδεται δωρεάν πρὸς τοὺς συνδρομητάς τῆς Ἑστίας. Διὰ τοὺς μὴ τοιοῦτους τιμὰτα ἐτήσιος: Ἐν Ἀθήναις φρ. 4, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 55, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 7. — Ἐγγράφαί γίνονται ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6.

Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν ἐζήτησαν πληροφορίας περὶ τοῦ ἀρτιστυτάτου ἐν Ἀθήναις συλλόγου ἢ Ἑστία κοινοποιοῦμεν, ὅτι οὐδεμία σχέσις ὑπάρχει μεταξύ αὐτοῦ καὶ τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

834. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Γ'. Τόμος Ε'. 19 Φεβρουαρίου 1878. Ἀριθ. 112 (80). Λεπ. 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6, 4ον, σ. 113-128. Περιεχόμενα: Πανομοίωτον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Γεωργίου Κουντουριώτου. — Ἡ ἔργασια.

— Ἡ δεσποινὶς Μενταικῶφ. — Ἰνδάλματα καὶ ὀπτασίαι. — Ἀνακάλυψις πόλεως ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Γενεύης. — Τὰ ἀρώματα παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς. — Ἀληθεῖαι. — Σημειώσεις.

835. Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. Ἀπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1877. Ἐν Ἀθήναις, τυπογραφεῖον Σ. Κ. Βλαστοῦ, 1878, 4^{ον}, σ. 46 (μετὰ 3 πινάκων).

836. Ἡ ἀξία τοῦ χαρτονομίσματος ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ Ἰωάννου Σ. Ζωγράφου, διδάκτορος τοῦ ἐν Ἐιδελλέγγῃ Πανεπιστημίου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Πέτρου Περρῆ, 1878, 8^{ον}, σ. 82, τιμ. δ. 2 ἐσπραχθισομένων ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ σταυροῦ.

837. Ἐφημερίδς τῶν φιλομαθῶν. Φιλολογική, ἐκκλησιαστικὴ καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Ἔτος ΚΕ' (περίοδος 6'). Ἐν Ἀθήναις, 1 Φεβρουαρίου 1878, ἀριθ. 21. 8^{ον}, σ. 333-348. Περιεχόμενα: Περί τῆς πρώτης γλώσσης. — Ὁ γάμος παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις. — Συλλογὴ λέξεων τῆς ἄνω Ἀμισσοῦ. — Εἰδήσεις. — Διμῶσια ἔγγραφα.

838. *Vie et mort du Génie grec*, par Edgar Quinet. orné d'un portrait photographié par Braun. Paris, 1878, E. Dentu, libraire-éditeur. [Τὸ ἀνεκδοτὸν τοῦτο ἔργον τοῦ μεγάλου συγγραφέως, ἀτέλες ἀτυχῶς ἕνεκα τοῦ θανάτου τοῦ ἐναπομείναν, βραίνει ἐπὶ τ' αὐτὰ ἔγνη τοῦ ἐτέρου αὐτοῦ συγγράμματος *Esprit nouveau*, τοῦ μεταφρασθέντος εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Πολίτου. Ὑπαρξουσι καὶ ἐν τούτῳ αἱ αὐτὰ λαμπρὰ παρατηρήσεις, αἱ αὐτὰ αὐστηρὰ καὶ καθαρὰ σκέψεις, ὅπως καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς αὐτοῦ ἔργοις, πρὸς ἃ ἀμιλλᾶται διὰ τὴν ἔκφρασιν τῶν ἰδεῶν καὶ τὴν ἑξωτερικὴν ἀρίθειαν καὶ καθαρότητα. Ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς μεμειωσείας δημοσιεύει ἐν τῷ βιβλίῳ ἡ χίρα τοῦ συγγραφέως πολυαριθμούς, λίαν ἐνδιαφερούσας περὶ αὐτὸν βιογραφικὰς εἰδήσεις μετ' ἀναλύσεως τοῦ βιβλίου καὶ διάφορα ἀποσπάσματα τῶν ἀθανάτων ἀριστοφυημάτων τῆς ἑλληνικῆς ποιήσεως, καὶ ἰδίως τοῦ Πινδάρου, τοῦ Αἰσχύλου, τοῦ Σοφοκλέους, τοῦ Εὐριπίδου καὶ τοῦ Θεοκρίτου. Δοκίμιον (Essay) περὶ Περικλέους, Ἐπικτήτου καὶ Πλάτωνος συμπληροῖ τὸν τόμον, ἀποτελοῦντα μίαν τῶν μάλλον ἐνδιαφεροσῶν μελετῶν ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας.]

Τὸ τελευταῖον φυλλάδιον, τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, ὑπ' ἀρ. 33, τοῦ ἐν Γενεύῃ ἐκδομένου περιοδικοῦ Bulletin international des sociétés de secours aux militaires blessés, δημοσιευόμενον ὑπὸ τοῦ «Διεθνούς Κομητάτου τοῦ ἐρυθροῦ σταυροῦ», περιέχει, ἐν σελ. 66-67, τὴν ἀκόλουθον ἀνάλυτον τῆς ἐν τῇ Ἑστίᾳ, καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλάδιῳ, δημοσιεύσεως πραγματείας τοῦ κ. Γεωργίου Κ. Τυπάλδου. «Περὶ περιθάλψεως τῶν θημάτων τοῦ πολέμου.» — «Ἐκδόμενον παρὰ τοῦ κεντρικοῦ Κομητάτου τῶν Ἀθηνῶν μικρὸν φυλλάδιον προωρισμένον νὰ καταστήσῃ δημῶδες ἐν Ἑλλάδι: τὸ ἔργον τοῦ ἐρυθροῦ σταυροῦ. Συγγραφεὺς αὐτοῦ εἶνε ὁ κ. Γεωργίος Κ. Τυπάλδος, καὶ ἐπιγράφεται Περὶ περιθάλψεως τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου. Ἐξί-

στορῶν τὰ ὑπὲρ τῶν ἐν πολέμῳ τραυματιῶν ἀνέκαθεν γινόμενα ἔργα, ὁ κ. Τυπάλδος ὑπενομιάζει πρὸς τιμὴν τῆς πατρίδος του, ὅτι πρώτῳ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἡσυχολήθησαν εἰς τὴν περιθάλψιν αὐτῶν. Καταδεικνύει δὲ τὸ ἀνεπαρκὲς τῆς ἐπισήμου ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας ἐν τοῖς στρατοῖς κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, καὶ ἐκθέτει πῶς ὁ ἐρυθρὸς σταυρὸς ἐθεμελιώθη πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, καὶ πῶς ἡ Σύμβασις τῆς Γενεύης ἀποτελεῖ πρόβδον τοῦ δικαίου τῶν ἠθνῶν. Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πονημάτιον καταλήγει: διὰ θερμῆς ἐπιλήσεως τοῦ συγγραφέως πρὸς τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ, ὅπως συνδράμωσι τοὺς ἀναλαβόντας τὴν πρωτοβουλίαν τῆς θεμελιώσεως Ἑταιρίας τοῦ Ἐρυθροῦ σταυροῦ ἐν Ἑλλάδι. Πιθανὸν εἶνε, ὅτι ἡ δημοσιεύσις αὕτη, ἥτις διεδόθη φαίνεται διὰ πλείστον ἀντιτύπων, θέλει ἀποφέρει ἀγαθοὺς καρποὺς καὶ θέλει ἐπιβοηθήσει τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἔργου ὅπερ ἐπεχείρησε τὸ Κομητάτον τῶν Ἀθηνῶν.»

— Τὸ *Journal des savants* (τεῦχος τοῦ Ἰανουαρίου), ἢ *Revue des deux mondes* (τεῦχος τῆς 15 Φεβρουαρίου), ἢ *Vie littéraire* (τῆς 14 Φεβρ.) καὶ πλείστα ἄλλα ἔγκριτα φύλλα τοῦ γαλλικοῦ τύπου δημοσιεύουσιν ἐπαινετικωτάτας ἀναλύσεις τοῦ ἀρτίως ἐκδοθέντος συγγράμματος τοῦ ἡμετέρου κ. Κ. Παπαρηγοπούλου *Histoire de la civilisation Hellénique*.

Συνελεύσεις τῶν μετόχων τῆς ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τῇ 11 Φεβρουαρίου ἐν. ἔ. ἐγένετο ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἡ ἐτήσια συνέλευσις τῶν μετόχων, ἧς πρόεδρος ἐξελέγη ὁ κ. Π. Παπαρηγόπουλος. Ἐν τῇ συνελεύσει ταύτῃ ἐνεκρίθη ὁ κατάλογος τῶν ἔχοντων δικαίωμα ψήφου μετόχων καὶ ἀνεγνώσθη ὁ ἀπολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους 1877. Ἀκολούθως ἡ συνέλευσις ἐξελέξατο μέλη τῆς ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς τοὺς κκ. Π. Παπαρηγόπουλον, Π. Θεολόγον, Μ. Μεσσηνέζην, Γ. Ξενουδάκην, Ζ. Σάρογλου, Γ. Ζεύχαρον καὶ Α. Τσαουσόπουλον. Ἐκ τῆς εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς Τραπεζῆς μεταφερόμεν εἰς τὰς στήλας ἡμῶν, ὡς ἀξία λόγου, τὰ ἐπόμενα περὶ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας:

Ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία ἔσχε παρ' ἡμῖν ὡς συνέπειαν τὴν πρὸς βλάβην τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλαγῶν τοῦ τόπου ὑπερτίμησιν τοῦ μεταλλικοῦ καὶ κατὰ φυσικὸν λόγον καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, οὕτινος ἡ πώλησις ἀντὶ τραπεζικῶν γραμματίων ἐγένοντο ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἀνταλλαγὴ τραπεζικῶν γραμματίων διὰ μεταλλικοῦ πληρονομένου ἐν τῷ ἐξωτερικῷ παρὰ τοῦ πωλητοῦ τοῦ συναλλάγματος.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ νόμισμα διὰ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας τῶν τραπεζικῶν γραμματίων ἀποβάλλει τὸν κύριον χαρακτῆρα αὐτοῦ (τοῦ νὰ ἔχῃ δηλ. σταθερὰν τὴν νενομισμένην τιμὴν) καθιστάμενον ἐμπόσημα ὑποκείμενον εἰς αὐτομειώσεις τῆς τιμῆς του ἀπέναντι τῶν τραπεζικῶν γραμματίων, οὐδεμία ἀνθρωπίνῃ δύναμις δύναται νὰ κανονίσῃ τὴν τιμὴν αὐτοῦ παρὰ ὁ φυσικὸς νόμος τῆς ζήτησεως καὶ προσφορᾶς. Ἡ ἀλήθεια αὕτη κυροῦται ἐκ τῶν συμβαινόντων ἐν πάσῃ χώρᾳ, ἐνθα ὑπάρχει ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία, καὶ συγχρόνως ἑλλείψις ἐπαρκοῦς διὰ τὰς ἐξωτερικὰς συναλλαγὰς μεταλλικοῦ, ὅσον ἐν Ῥωσίᾳ, Ἀυστρίᾳ, Ἰταλίᾳ κ.λ. Ἐπομένως εἶναι σφαλερὰ ἢ παρὰ τιμῶν γενόμενῃ κατὰ τῆς Τραπεζῆς αἰτίας διὰ τὴν ἐπεπλοῦσαν ὑπερτίμησιν τοῦ μεταλλικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, ἡ ἀγορὰ καὶ ἡ πώλησις τῶν ὁπίων ἄλλως, ὡς γνωστῶν, δὲν εἶναι μονοπωλίον αὐτῆς.

Ἡ ὑπερτίμησις αὕτη, ἄλλως τὸ ἀσχετος ὄλων πρὸς τὴν πίστιν τῆς Τραπεζῆς, καθ' ἃ ἐκ τῶν ἐπιρριμένων προκύπτει ἔχει προφανῆ λόγον διττόν· καὶ πρῶτον μὲν προεκλήθη ἐκ τῆς ἀνάγκης τοῦ τόπου ὅπως ἐνεργήσῃ ἐμβόσματα εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ἀγορὰς, αἰτίαν ἔχοντα οὐχὶ τὸσον τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς, ὁμολογουμένως ἕνεκα τοῦ πολέμου ἐλαττωθείσας, ὅσον τὰς μεγάλας κυβερνητικὰς προμηθίας. Προσθετόν δ' ἐνταῦθα καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς Τραπεζῆς, συνεπεία τοῦ ἐπιβληθέντος αὐτῇ, ὡς εἴρηται, ὄρου, εἰς τῇ-